

Ifølge lovforslagets § 1, nr. 8, skal begrænsningen i § 14, stk. 3, også gælde for ydelser til fonds, legater el. lign., der helt eller delvis er oprettet til fordel for bestemte familier.

Spørgsmålet om eventuelle ændringer i § 14, stk. 2, var fremme under skattereformdrøftelserne i forrige folketingssamling. I kildeskatteudvalgets betænkning (F.T. 1966-67, 2. samling tillæg B. sp. 187) er det forudsat, at spørgsmålet henskydes til folketingets behandling af ligningsloven. I tillægsbetænkningen (tillæg B. sp. 289) er det nævnt, at udvalget har modtaget nogle henvendelser om spørgsmålet, og at finansministeren vil lade henvendelserne indgå i overvejelserne i forbindelse med ændring af ligningsloven. To af de nævnte henvendelser er trykt som bilag 4 og 5 til tillægsbetænkningen.

Blandt andet under indtryk af de omtalte henvendelser er det fundet rigtigst at udforme lovforslaget sådan, at fradragsretten for løbende ydelser foreløbig kun begrænses, for så vidt angår ydelser til de såkaldte „familiefonds“. Det drejer sig om fonds, der har til formål at tilgodese familieinteresser, eventuelt sammen med almenvelgørende eller samfundsgavnlige formål. Den skattepligtige kan opnå store skattebesparelser, når han forpligter sig juridisk til at yde en sådan fond løbende ydelser, der omfattes af ligningslovens § 14, stk. 2. Ydelserne kan fradrages i den skattepligtige indkomst, uanset om der er ydet den skattepligtige vederlag for den påtagne forpligtelse, eller denne er påtaget rent ensidigt som en gavedisposition.

Nogle familiefonds har udelukkende et familiemæssigt formål, og det er her særlig klart, at fradragsretten for løbende ydelser til fonden virker urimeligt. Andre familiefonds har tillige et vist almenyttigt formål. I mange tilfælde har det familiemæssige formål dog en vis fortrinsstilling forud for det almene formål, således at dette kun får gavn af fonden, hvis der er midler tilovers, når det familiemæssige formål er tilgodeset. En del af familiefondene giver dog utvivlsomt vægtige bidrag til samfundsmæssige opgaver; men det familiemæssige islet begrænser under alle omstændigheder muligheden herfor, og det er ofte ganske uvist, om det almene formål kan få bidrag af større betydning. Det er derfor anset for rigtigst at undtage løbende ydelser til familiefonds fra den ubegrænsede fradragsret efter § 14, stk. 2.

Løbende ydelser til disse fonds skal herefter ikke kunne fradrages i det omfang „yderen som gave eller som arveforskud har forpligtet sig til at udrede dem“ til de foran omtalte slægtninge m. v. eller til familiefonds. I den gældende lov er begræns-

ningen formuleret således, at ydelser til de i stk. 3 nævnte modtagere kun kan fradrages i det omfang, hvori de er vederlag for en økonomisk modydelse, der er modtaget ved forpligtelsens stiftelse. Der tilsigtes ikke nogen realitetsændring med den citerede ændrede formulering. Anvendelsen af udtrykket „livsarvinger“ i stedet for den gældende lovs udtryk „afkom“ indebærer heller ikke nogen realitetsændring. Formuleringen af det foreslåede stk. 3, 2. pkt., medfører heller ingen realitetsændring, idet stk. 3 ligesom hidtil vil omfatte ydelser til adoptiv-, sted- og plejebørn samt disses børn o. s. v.

Det må antages, at fonds med blandet familiemæssigt og almenyttigt formål i mange tilfælde vil kunne deles i 2 selvstændige fonds, nemlig en ren familiefond og en fond, der alene har andre formål end det familiemæssige. Løbende ydelser til den sidstnævnte fond vil da kunne fradrages fuldt ud, når betingelserne i ligningslovens § 14, stk. 2, er opfyldt.

Ifølge lovforslagets § 2, stk. 4, skal ændringen finde anvendelse på ydelser betalt efter den 31. december 1967.

Til § 1, nr. 9.

Lejeværdien for ejendomme, der kun indeholder én selvstændig lejlighed, som tjener til bolig for ejeren, foreslås forhøjet fra 2¼ pct. til 2½ pct. af ejendomsværdien. Den gældende procentsats er fastsat ved lov nr. 417 af 19. december 1966 med virkning for skatteåret 1967-68. Den foreslåede forhøjelse må ses på baggrund af de boligpolitiske aftaler af 18. januar 1966, hvor det er forudsat, at den på grundlag af 13. almindelige vurdering fastsatte lejeværdi for énfamilieshuse forhøjes inden for den såkaldte normaliseringsperiode med ¼ pct. årlig i otte år.

Forslaget tager alene sigte på skatteåret 1968-69, idet det herved er forudsat, at der ved senere ligningslove foretages yderligere forhøjelser af procentsatsen i overensstemmelse med de boligpolitiske aftaler.

Til § 1, nr. 10, og § 2, stk. 5.

Forslaget i § 1, nr. 10, om ændring af ligningslovens § 17 må ses i sammenhæng med det i § 1, nr. 8, stillede forslag om ændring af ligningslovens § 14, stk. 3.

§ 17 begrænser retten til at fradrage renter af gæld på tilsvarende måde, som § 14, stk. 3, begrænser fradragsretten for løbende ydelser til afkom og afkoms ægtefælle.

Begrænsningen i § 14, stk. 3, skal efter lovforslagets § 1, nr. 8, også gælde for ydelser til de såkaldte